

Írta:

2013. március 16. szombat, 09:43

Végtelenül átpolitizált hazában élünk! Ezt eddig is sejtettük, tudtuk, nem is kellett csalódnunk a tél (képünk nem csak illusztráció, tény) nagy, 2013-as tavaszi támadása idején. Mert megint itt volt az ideje annak, hogy mindenki mondja a magáért. A teljes politikai szereplőgárda úgy érezte, most kell megszólalnia, hallatnia a hangját. Világgá kiáltani miben hibázott a másik. Mert áskálódni könnyebb, mint ásni a fagyban.

A központi kommunikáció szerint mindenki az erején felül teljesített, a mentében részt vevők közül. A belügyminiszter ellenben sokakat leteremtett a felelőtlen magatartásuk miatt. Mert elindultak, mert nem álltak meg, mert megálltak, mert nem indultak el.

Az ellenzék számára ellenben semmi sem jöhetett volna jobban, mint egy időjárási ostromállapot. Lehetett szajkózni: a katasztrófavédelem felelős vezetői mondjanak le. Az autópályák kezelői is szerencsétlenkedtek – szerintük. A legjobb lenne egy parlamenti vizsgálóbizottság azonnali felállítása.

Természetesen szóba került egy korábbi természeti csapás is, egy másik kormány idejéről. Naná, majd pont az maradt volna ki, az adok-kapokból? Felelősökről, felelőtlenekről, mentőkről, menthetetlenekről ment a szócséplés. Tényleg magunkra lehetett ismerni, ahhoz kétség sem férhetett!

Még azt sem fogadta egyöntetű öröm, hogy az osztrák szomszédok

hómarókat küldtek felénk, nekünk, mindenkinek. Mert miért nincsen nekünk elég? – jött a felháborodott kérdés. Szóval, itt-ott akadozott a gépezet, csak egy dologban nem volt vita. Mindenki tette a dolgát. Egyesek védték a munda becsületét, mások megpróbálták politikai tőkét kovácsolni az eseményekből.

Ezért senkit se rójunk meg, mert a fordítottjának is rengetegszer lehettünk tanúi, az elmúlt két évtizednél valamivel hosszabb időszakban. Aki azt állítja, mindez nem így volt, az vélhetően hosszú-hosszú álomban élt, mint bizonyos Csipke Rózsika. Bár ő csak mesebeli figura, mi meg itt a valóságot nézzük, mint hihetetlen, valószínűtlen históriát. Ami azért mégis más!

Ismét bebizonyosodott, a politikai vezetők között rengeteg nagy hóhányó akad. Ráadásul még lapát sem kell nekik, mégis nagyon értik a dolgukat.